

சு.சாமி. / சிபே, சாம்பகா! நம்ம கப்பல் சீண்டம் ,
 பந்தச கல்யாணி நீலா திரண்டையும் வண்டு
 நாங்கு ளாக்கில் குருப்பாட்டி, சிபுங்காரம்
 ரெய்து, திரண்டின முன் ரெகாண்டு வந்து
 கட்டு, என்முதும்,

சாம்பகன் / சாமி, நல்லது! / என்று, வண்டு ரெகாண்டு ளம்
 ரென்று, நீலாவ குருப்பாட்டி சிபுங்
 காரம் ரெய்து, திரண்டின முன் ரெகாண்டு
 வந்து கட்டி விட்டு, சிரசரிடம் ரென்றுன்.

சு.சாமி / சாம்பகா! குடிபடைகள் எல்லாம், வந்து
 விட்டது? என்று, பார்த்துதுயா?

சாம்பகன் / சாமி! எல்லோரும் வந்து, பிள்ளையார் கோவி
 லில், துங்கியிருக்கிறார்கள்.

சு.சாமி. / சரி, நல்லது! / நாங்கள் போய் சிபுங்காரம்
 ரெய்து வடுக்கினும், என்று, சாமி இருவரும்
 கச்சு கட்டும் மரணிகைக்கு ரென்றுர்கள்.

பாட்டு

// சட்டி என்னுத்தூ சிபுப்பாவம்

ரெண்டுக கட்டும் என்சாமி முண்டாசாம்

கட்டு கட்டு வடுக்கங்கடும்

கனிவடுக்கம் என்சாம் சோடித்தூரே

நட்டி நட்டி வடுக்கங்கடும்

அளிவடுக்கம் என்சாமி சோடித்தூரே //

சாமிக்கு பொட்டுத்துலங்கிரது
 ரொட்டினை மறைக்குதுயார், பொட்டுத்துலங்கிரது
 பகவான மறைக்குதுயார்.

ச.சாமி! சிண்ணு! நம்ம பொட்டுக்கட பொட்ட பொட்டு
 பொட்டும வேலாயுதும், பத்துக்கட
 பொட்ட பொட்டு மரமலுட சூலாயுதும்,
 சிண்ணு! நம் கச்சுையை சூனில் கன்னிப்பொண்ணு
 வந்து கையில் பொட்டு வாழ்ச்சுக் கொடு
 துதூரல் நில்லது! சூகையால், பர்வதியாளி
 கூப்பிடுங்கள். கச்சுையை பொட்டுக் கொடு
 கச்சு சொல்லோம்! பொண்ணு, பெரியண்ண
 சாமி பர்வதியாளிடம் சென்று. 'சூங்கமே!
 நிவந்து கச்சுையை பொட்டு வாழ்ச்சு, எங்கள்
 கையில், கொடுவாம்மா! பொண்ணு.

பர்வதி 'பெரியண்ணு! நான்,) 209

பொட்டு

"அடியாது அடியாது மதுக்கூடிலே
 சிண்ணு மதுக்கூடிலே.

கிளிப்பிடிக்க உங்களையே

போகச் சொன்னேன் சிங்க போகச் சொன்னேன்

நான் ரிசூரியாது ரிசூரியாது மதுக்கூடிலே

கிளிப்பிடிக்க உங்களையே.

போகச் சொன்னேன் கிளி போகச் சொன்னேன்"

"கன்னி அகத்தினாளே அங்கு காந்தோர் வாடுகினள்
மங்கை அகத்தினள் மலர் கிளியா வாடுகினளே."

பர்வதியா, அகதும் சத்தும் கேட்டு, சின்னண்ண
சாமி அங்கு வந்து, 'என், துங்கமே!
அகத்தினாய்? என்று, கேட்டார்.

பர்வதி. 'அண்ணா! வீரதுங்கா பத்தினி, கிள்க்கு காவ
லாக ஐயாபிரம் வேங்கைகளையும், ஐயாபிரம்
நாகினையும் காவல் வைக்கிறாள்; நான்,
அடியாடி முத்துயில் கிள வேண்டு மென்று
கேட்டு விட்டேன், நீங்கள் போக வேண்
டாம், அண்ணா! எனக்கு அந்நாட்களில் வேண்
டாம்! என்றுள், பர்வதியா.

ச. சாமி. 'அண்ணா/பர்வதியா, பேசுவனது பார் துதிர் களா?
நாட்டுக்கிள ஓன்றும் வேண்டாம், அகது
ரிசுவசனையக்கிள தூண் வேண்டு மென்று
பிடிவாக மாக ரிசான்றாள்; திப்போது,
நாம் அபிரம் கிராமத்து குடிபடை களுக்கும்
ரிசால்லி, அலர்கள் எல்லாம் வந்து பிள்ள
யார் கோவிலில் திருக்கிளர்கள், நாம், புறப்
படப் போகும் போது எனக்கு கிள வேண்டாம்,
நாகின காவல் வைக்கிறாள், வேங்கையை
காவல் வைக்கிறாள் நீங்கள் போக வேண்
டா மென்று, அகத்தினாள்! பர்வதியா?

கிள் திருப்பதூக கனவு கண்டானே! அப்போது
 வேங்கை, நாசன், இவைகள் காவல் திருப்பது
 ரிசூரியாதூர், அப்போது குடிபடைகளுடன்
 புறப்படும் போது, அப்படி அந்நகர^{ம்}களை,
 குடிபடைகள் காத்தீர் கோட்டால், நம்மருக்கு
 கேவலமல்லவா! அண்ணா! பர்வதியா, கச்சி
 யை எடுத்து வாழ்த்திக் கொடுப்பாளா, தில்
 லி அடியாதூர்? என்று, திருநாங்கள். அப்படி,
 அடியாது என்றால், விளக்கி நின்றுங்கள், அந்
 னில் திவானை விட்டு கிழை^{ன்} என்று தன்ன
 ண்ண சாமி கோயமாக பெரும் போது,

பெ. சாமி. அம்மா, பர்வதி! தன்ன அண்ணாளுக்கு கோயம்
 வந்து விட்டது, தன்ன ரிசான்னாஷ்யம்
 கோட்டமட்டார், தீக்கிரம் வந்து கச்சி
 யை எடுத்து வாழ்த்திக் கொட்டம்மா!
 நாங்கள் போய் விட்டு வருகிற^{ம்} நாங்கள்
 போய் திவானை கொண்டு வருவேண்டும்; அல்லா
 விட்டால், சாகவேண்டும், தீக்கிரம் வந்து
 கச்சியை எடுத்துக் கொடு, என்று தும்,
 பர்வதியா ரிபான்னாருக்கு மாளிகைக்கு
 ரிசன்னா, வடக்கு கோமாக உட்கார்ந்து,
 திரண்டு தையை யும் எடுத்துக் கொண்டு.

~~பாந்தூமா~~ பாந்தூமா/புயாவகா/பண்டரிபதிநாகா!
 என்னுடைய அண்ணர்கள் திருவடும்,
 தூங்கக்கிள் பிடித்து சமக்கம் வந்துசேருவார்
 கள், வெள்ளக்கிள் பிடித்து வீடு வந்து
 சேருவார்கள் என்றால், என் அண்ணர்
 கள் கஞ்சிபிரண்டும், என்னுடைய கைக்கு
 வந்து சேருவண்டும், காந்தி நாதா! என்
 டு, மாயவளா நினைத்துத்தும், கஞ்சிபிரண்டும்.)
 210

பாட்டு
 211 "மாயருட மாயருட திருபையாலை
 அந்நிரமாய் கஞ்சிமேலே வரும்முதா
 அருட அருட திருபையாலை.
அந்நிரமாய் கஞ்சிமேலே வரும்முதா."

சாமியுட கஞ்சிகள் பிரண்டும், பர்வதியானின்
 கையின் வந்து நின்றுது. உடனே, பர்வதியா
 கஞ்சிகளை கொண்டு வந்து அண்ணரிடம்
 கொடுத்தாள். சாம், திருவடும் கஞ்சியை
 வாங்கி திண்டியில் கொடுக்கக் கொண்டு,
 சாம்! அடித்தி! பர்வதியான ஜாக்கிரதையாக
 பார்க்குதுக் கொள், நாங்கள், கோதுகலபுடன்
 வந்து விடுகிறோம்! என்று, சிசால்லிவிடக்
 திருவடும் வெளியில் வந்து ~~கொள்ளு~~.

~~சீமம்~~ சீமம், சாமபுகா/நாங்கள் நீலாவில். இன்னும் போகி
 டீமம்; நீ, குடி படைகளை, வந்திகாட்டி திருட்டுக்
 காலமாகலால், சிவர்களை, ஜாக்கிரதையாக,
 கூட்டிக் கொண்டுவா! என்று நிசால்னி விட்டு
 சாமி திருவடும் நீலாவில் ஏறினார்கள்.

பாட்டு

" ஏறினார் என்சாமி நீலாவில்
 எடுத்துக்கொண்டார் என்சாமி பொன்செய்க்கை,
 சூண்டினார் என்சாமி நீலாவில்
 சூனிச்செய்க்கொண்டார் என்சாமி நன்செய்க்கை,
 வலதுகாங் என்சாமி மெட்டியும்
 வைகுந்தும் நீலாபுக்குதுபார்,
 திருகாங் என்சாமி மெட்டியும்.
 மெல்லாகம் நீலாபுக்குதுபார்;
 கல்வநல்லோ நீலாகுதுபார்
 கருமியை என்சாமி சூண்டினார்,
 பில்ல பில்ல கருதுபார்
 பிணியை என்சாமி சூண்டினார்,
 மதுக்கார என்சாமி வனம் சூண்டி
 வடுகு தே என்னுக்கு நீலாவும்."

மதுக்கார வனந்தூண்டி, வேங்கை வனத்
 தில் போகும் போது ஜாயிரம் வேங்கை கரும்
 சாமிகள் வடுவதைக் கண்டு, எடுத்துக் கொண்டு
 பலகடிக்கு யாரடா! என்வனத்துக்கு வடுகிறவன்

என்று, வேங்கைகள் அழைக்க வந்தது.

ச.சாமி! அடே, சாமமுகா! கிது என்னடா, கிவ்வளவு வேங்கை வந்தது, குறுக்காட்டிக்
ரிகாண்டேயு!

சாமமுகன்! சாமி! கிது தூன், அத்தூர் பர்வதியா ரிசாண்டே,
வேங்கை வனம்!

ச.சாமி! அடே, சாமமுகா! கிவ்வளவு வேங்கையும
ரிகாண்டே விடிக, நாம திளிப்பிடிக்க குடியா
து, தீரும்பி அரண்மனைக்கு ரிசன்று விடு
வேளம், முயப்படுங்கள்!

சாமமுகன்! நாஜாவே! என்ன, கிப்படிப் பேசுகிறீர்கள்?
கிது வேங்கை கருக்க நாம பயந்து, தீரும்
பி போனாலே கேவலம், கீழே கிடிந்துங்கள்!
என்றும், சாமமுகன் பெரியண்ண சாமியின்
கத்தியை, கையில் வாங்கி.) 2 //

பாட்டு

"சென் கரணம் என் சாமி பின் கரணம்
சுய பத்திரணம் என் சாமி தேசலக் கரணம்
கத்தி சிவன் செய்து அங்கு சாத்திரம் செய்து
காரமின்னல் என் சாமி மின்னு துபார்
ஜயாயிரம் என் சாமி வேங்கைகளை
அழங்கு சக என் சாமி செய்யுந்
வள்ளரீக்காய் என் சாமி கண்டம் போகல

வெட்டி வெட்டி என் சரம் குவிக்குறே.

அரசாணிக் காய் என் சரம் கண்டம் போலே
அயுத்து நல்லோ என் சரம் குவிக்குறே.

சின்னண்ண சரமியும், சரம்புகளும், ஜயாபிரம்
வேங்கைகளையும் ரிகாந்து வேரடி போன
பக்க மெல்லாம், வெந்துண்ணி உயிரினூர்கள்.

ச.சரம்! அடே, சரம்புகா! அின்னும் வீசுவது
வேங்கை, உயிருடன் அருக்கித்தூயார்!

சரம்பு! சரம்! எல்லாம் அறுந்து விட்டது, அன் லுன்று
மில்ல, தூங்கள் நிலாவின் மேல் வீழ், கிழக்கு
மேற்கில் அரண்டு குறை சூடுப்பங்கள், வேங்
கைகள் நீராக கஷ்டமும், அின்னும், சின்
னண்ண சரம் நிலாவின் மேல் வீழ் அரண்
டு குறை சூடுப்பினும், ஜயாபிரம் வேங்கையும்,
நீராய் கஷ்டிந்து விட்டது.

ச.சரம்! அடே, சரம்புகா! குடிபடை களை, ~~புண்பு~~
ஜாக்கிரதை யாக கட்டிக் கொண்டு, வா!
அன்று, சரம் அருவடும் நிலாவில் வீழ்
புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு!

நாகவனம் அன்னுத்து ஜேடியல்லோ
போகுது அன்சரம் நிலாவும்
அருமாய் அன்சரம் புறக்குது
சரமியுட அன்சரம் நிலாவும்."

சாமி திருவடும், குடியடைகள், சாம்புகன் என்
 லொழும் நாகவளம் போடும் போது,
 ஜயாபிரம் நாகனும் பட மெடுக்து சீரிக் கொண்
 டு, வந்தது.

ச.சாமி! சாம்புகர்! திருநீனா, திருநீனா நாகன்
 வந்தது, குறுக்காட்டு கிறது!

சாம்புகர்! சாமி! திருநீனா, நாகவளம் என்யது!

ச.சாமி! சாம்புகர்! திவ்வளவு நாகனையும் நாம்
 ரிகால்ல குடியாது, குடியடைகளைக் குடி
 லெடுக்கே போகலாம்! என்றார்.

சாம்புகர்! சாமி! திருநீனா யந்தது, லெடுக்கே போவதா?
 கீழே திருநீனா, கத்தினை கையில் எடுங்கள்
 லென்று, சாம்புகன், பெரியண்ண சாமியின்
 கத்தினை வாங்கி.) 2/2

பாட்டு
 2/3 // கத்தி கத்தி சாம்புகர்
 கார்மின்னல் என்சாமி மின்னாது யார்.
 ஜயாபிரம் என்சாமி நாகனையும்
 சாம்புகர் சாம்புகர் என்சாமி குவிக்கு^மகார.
 ரெள்ளரிக்காய் என்சாமி கண்டம் போல்
 ரெண்டி ரெண்டி என்சாமி குவிக்கு^{டு}கார.)

சுன்னண்ணசாமியும், சாம்புகனும், ஜயாபிரம்
 நாகனையும் சாம்புகர் குவித்துவிட்டு,

ச. சாம். அடே, சாம்புகா! தின்னும் ஏசுவது நாக
 ன், சூப்பி சூதுக் கொண்டு தோ? என்னமோ?
 பார! குடிபடைகள் வரும் போது, ஏசுவது
 சூப்பியிடுநீதூல் மோசம் வந்து சேரும்;
 ஆகையால், நன்றாக பார்த்து, வாய்! என்முதம்,
 சாம்புகன் ஆடி பார்த்து வந்து, சாம்! தின்
 நாகன் ஒன்று மில்ல, நிலாவின் மேல் ஏழி,
 ஜயாபிரம் நாகனும் நீராகும் யடி செய்ய
 ங்கள்! என்முதம், சின்னண்ணா சாம் நீலா
 வின் மேல் ஏழி, கிழமேற்கில் அரண்டு
 முறை சூடுப்பியதும், ஜயாபிரம் நாகனும், நீரா
 க கைநீந்து விட்டது. பிறகு, சாம்புகனை
 நோக்கி தின்னும், ஏசுவது, காவல் கிடு
 க்கிறதா? என்று, கேட்டார்.

சாம்புகன்! சாம்! தின் காவல் ஒன்று மில்ல, அத்தோ! ஏசு
 கிறதே, ஆலமரம்! அது தூன், ரிவள்ளி ங்கர்
 சூடாகம், அந்த மரத்தின் மேல் தூன், கிளி,
 கிடுக்கிறது! தின், நீங்கள் நிலாவில் சுவக
 மாக போகக் கூடாது, சத்தும் கேட்டால்
 திஸ்தள் பயந்து ஆடிவிடும்; ஆகையால்,
 நான் குடிபடைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு
 தின்னும் போகிறேன், சூாங்கள் கிடு வரும்,
 ரிமது வாக தின்னும் வாடு ங்கள்! என்முதம்.

சீ. சாம்! சாம் பகர்! அப்படியே, வடுகினை^{யும்} என்ரு,
வெள்ளி நங்கிரி தூடாக தூதின் அடுகில் சென்
றுதும்.

சாம்பகர்! சாம்! திருத்த மரத்தின் தூள் திளி அடுக்கிற்று,
சத்தும் செய்யாமல், நிலாவை விட்டு கீழே
அறங்குங்கள்' என்றுதும், சாம், அடுவடும்
நிலாவை விட்டு கீழே அறங்கிதூர்கள்.

சாம்பகன் மரத்தின் அடியில் வெள்ளிக்
கூடாரம் அடித்து, சாம்/தூடங்கள்
அடுவடும், கூடாரத்தின் படுக்துக் கொள்
ளுங்கள், தினனும் ரிகாடுசு நேரம்
நடித்து தூதான், மரத்தின்மேல் வல வச்ச
வேண்டும்! மென்று, குடிபடைகளை மரத்தை
சுழிக்கும் படுக்கவைத்து விட்டு, சாம்பகன்
கிதூக்கு சுகமாக உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அப்படியே, மரத்தின் மேல் ரிதும் வசமை
மெண்கிளி, திவர்கள் வந்தேறும் பதூக கண
கண்டு, ஆண்கிளியை அடுப்பி 'நாதூ/நம்மடு
க்கு, அப்பத்து வந்து விட்டது! என்றுது.

ஆண்கிளி! மெண்ணை/அப்படி, என்ன அப்பத்து வந்து
விட்டது, நம்மடுக்கு?

மெண்கிளி! நாதூ/மெண்ணை நூட்டிவிட்டுத் தாராளர்
விண்ணு போடும், பறையிலும், குடிபடைகளை

கைபடி வந்து நம்மளை பிடித்துக் கொண்டு
போக வந்து, கீழே! திருப்பதை பாடுங்கள்!
என்றுது, பெண்கள். 2/3

பெண்கள்

பாட்டு

24

கண்டு சிறு பொய் சிங்கு சிறு பொய்
கொண்டு சிறு பொய் வந்து அங்கு பொய்
என்ன நல்லோ சிறு பெருக்கோ
சாமி சிறு பெருக்கோ
விடைவந்து உடனே சண்டாள காராளன்
அங்கு காராளன்"

பெண்கள்

நாசூ! உங்களை கல்யாணம் செய்து தூது,
~~உங்களை~~ கனவிஷம் நான் பிரிந்து தூது,
மனம் பொருளில், மனம் யிடல், கனவா!
காலம் பொருளில், கைகொடுத்து என், கனவா!
பாட்டு

மந்தள் திருநாடுங்கோ நான் திருநாடுங்கோ
மனம் திருநாடுங்கோ நானே திருநாடுங்கோ
தூது நல்லோ தூது சரமி திருநாடுங்கோ
அங்கு சரமி திருநாடுங்கோ.

விப்போ தூது விரிக்க நானாச் சே
நாசூ நானாச் சே."

விப்படியாக பெண்கள் அகிலும் போது.

பெண்கள்

பெண்ணை நம்மளை, காராளன் நள் வந்து, பிடித்து

விடுவார்களென்று, வீரதுங்கா பத்தினி.
 ஜயாயிரம் வேங்கை கிளையும், ஜயாயிரம் நாக
 னையும், தாவல் வைத்துக் கொள்ளுள். அவைகளைக்
 கெல்லாம் துப்பித்து, காராளன் திங்கு வர
 குடியுமா? பெண்ணை/ திடுதூல்லாம். வீண்,
 தனவு, பேசாமல் தூங்கி வின்றுது.

பெண்கள்! நாதா! திது கனவல்ல, கீழே பாடுங்கள்,
 காராளன் வெள்ளைக்கூடாரம் அடித்து
 துங்கியிருக்கின்றான், அதுதடு அடுகில்
 பறையன் துங்கி மாதுரி உட்கார்ந்து
 கெண்டிருக்கின்றான், நாதா! அதுதூ/
 சாமங்கள் அடுகில், நம்மளை பிடிக்க
 வல, திடய்ப்பைதுப்பாடுங்கள்! வின்றுதும்,
 ஆண்கள் கீழே பாந்துது, அம், பெண்ணை/
 வின்று, உண்மையாக நம்பித்து.

பெண்கள்! நாதா! திண, நாம் விள்ள, விசய் வது? வின்று-
 பாட்டு

"மண்ணிவிட்டு என்சாம் மரம் யோகுமா
 மரத்துவிட்டு என்சாம் நீதல் யோகுமா
 பெண்ணிவிட்டு என்சாம் நீதும் யோகுமா
 புவைவிட்டு நாஜாவே மணம் யோகுமா!"

நாதா! உங்களைவிட்டு நான் பிரிய, ந. க. ப. ரன்
 வின்றுயில் விடுகின்றான்; சரி, நாதா!
 சீக்கிரம் விடுங்கள், வீரப்படுக்கு

ஆடி விட லா மென்று, ரிபண்கிளி பேசியதை
 சாம்புகன் கேட்டுக் கொண்டிருந்து, தினி
 விட்டால் கிளி ஆடி விடு மென்று) நினைத்து,
 214

வடக்கு நுகமாக நின்று,

சுங்குச் சக்கரவுவை நுது வாசகர்!

அப்பதுபாநுதுவா! அனுகு ரக்ஷகர்! நான்

குடி படை களை எடுப்பி, மரத்துதை சுற்றிவும்

நிறுத்துக் விட்டு, வலையை மேலே வீசும் வரை

கிளிகள் பறந்து விடாமல் அப்படியே திருக்

கவேண்டும், காஞ்சி நாதர்! என்று மாய

வரை நினைத்து, குடி படை களை எடுப்பி

மரத்துதை சுற்றிவும் நிறுத்துக் விட்டு,

~~சாம்புகன்~~ சாம்புகன்/குடி படை களை/ நான் வலையை மேலே
 வீசியதும், சுற்றிவும் எல்லோரும் வலையை
 பிடித்து, அடிமரத்துக்கு கொண்டு வந்து
 விடுங்கள் என்று, சொல்லிவிட்டு, யிடு
 சாம்பி திருவரையும் எடுப்பி சாம்பி/நெரமா
 தி விட்டது, வலையை வீசுகிறான் தயாராக
 திருங்கள் என்று, சொல்லிவிட்டு,

சாம்புகன் வலையை எடுத்து, ஜல சூடியாக
 நின்று, மாயவரை நினைத்து வலையை மரத்தின்
 மேல் வீசினான். வலைமரத்துதை அப்படியே
 குடி, கீழே வந்து தும், குடி படை கள் வலையை

பிரித்து அடிமரத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள்
 சாமியகன் மரத்தின் மேல் வலி வீசும் போது,
 பெண்கள் பார்த்து/நாசூ/பழையன் வலி
 வீசுகின்றன என்று அடங்கி, பழந்து
 ஓட முயன்றது. அத்துடன் வலி வீசுவர்
 டூர், திள், வலியில் அகப்படக் கொண்டு
 டது. அனைத்து, அனைக்கள் பார்த்து, பெண்
 கிள், வலியில் சிக்கிக் கொண்டது; நாம்
 சூப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று
 நினைத்து, மரத்தின் வாது வலியாக
 கீழே வந்து, அடிமரத்தில் வந்து, ஒரு
 பெருந்தில் பதுங்கிக் கொண்டது.

அப்போது, பெண்கள், வலியில் அகப்பட
 க் கொண்டதால், ஏங்கி அடங்கி நம் பித்
 துது.

பாட்டு

"காலிரண்டும் காலிரண்டும் கன்னியில
 பெண்கிள்க்கு அழகு திரண்டும் மாரடிக்க
 நான் என்ன எசும் வேன் என்று சொல்லி
 பெண்கிள் ஏங்கி நல்லோ ஏங்கி அடங்குபார்"

பெண்கிள் கிப்படி அடங்கு கொண்டிருக்கும்
 போது, சன்னண்ண சாமி! அட, சாமியகா!

456.
476.

சீக்கிரம், மரத்தின்மேல் ஏழி திளையை பிடித்து
க் கொண்டு, வா/என்றார். நாம் சீக்கிரம் மேல் மரம்
என்றார்.

சாம்ப. 'சாம்ப! நல்லது, என்று தரத்தின் அருகில் போய்
நின்று, வலையை வேறுபக்கம் கொண்டுசமாக
தீயுந்து சாம்பகன் வலையின் உள்ளே நுழை
யும் போது, அண்களி, சமையத்து எதிர்
பார்த்துக் கொண்டிருந்து, சாம்பகன் வலையின்
நுழையும் போது, பொங்கிவிருந்து
விர்வென்று பழுந்து, வீரப்பூர், விருகந்
கா கொட்டை போய் செருந்துது.

ச.காம்ப! அஹ, சாம்பகா! ஏதோ பழுந்து போகிறதே,
என்ன, அது?

சாம்பகன்! நாஜாவே! வெய்வ சபை, அண்களி, சூப்பி
தேடி விட்டது.

ச.காம்ப! அஹ, சாம்பகா! அண்களி சிந்தேறும்,
வீரப்பூர் சென்று வீரகங்கா பத்தினியிடம்
சொல்லியிருக்கும், வெடுவர் படை வந்து
விடும், சீக்கிரம் போய் பெண்களையை
பிடித்துக் கொண்டு, வா! நாம், சீக்கிரம்
போய் விடலாம்! என்றார்.) 2/5

2/6 (சாம்பகன் உடனே மேலே ஏழி, பெண்களையை
கையில் பிடிக்கும் போது:-

பெண்கள்! 'எண்டா, யழையா! என்னப்பிடிக்கிண்டா?'
என்றுது.

தினக்குகேட்ட சாம்பகனுக்கு கோயம்
வந்து, தினியின் திணைக பிடித்து ஒரு
சூடுகுக் சூடுக், கீழே கொண்டு வந்தான்.

சீ.சாம்! 'சீட, சாம்பகா/ தினியை கண்டால் போட்டு,
சீக்கிரம் வரையை சீட்டுடி எடுத்துக்
கொண்டு, குடியடைகளை கட்டி கொண்டு
சீக்கிரம் புறப்பட்டு, வா! என்று, ரிசாலினி
ஷிட்டு, சாம் திடு வடும் நிலாவில்
என்றுரைகள்

பாட்டு

"என்றுரை என்சாம் நிலாவில்
எடுத்துச் சார் என்சாம் பெண் குலக்கை
சூண்டி ஒருரை என்சாம் நிலாவில்
சூனிச் சார் சார் என்சாம் ரண குலக்கை
நாகமில் என்னுத்தா தோகமில்
நாவும் பக்கம் என்சாம் சூலநிதிமில்
பத்து பத்துப் படர்ந்துமில்
பாரதூள்ள என்சாம் வீரமில்
சித்து சித்துப் படர்ந்துமில்
சூர்து தூள்ள என்சாம் வீரமில்
வீரமில் என்சாம் சூண்டியல்லோ
பொண்ணி வள என்சாம் நாடு வந்தார்."

எல்லோரும் பெண்ணிலாளராக வந்து,
அரண்மனை முன், சாமி திருவடம் நிலாவை
விட்டு கீழே கிறங்கி நிற்குங்கள்.

ச.சாமி: 'பிடி, சாம்பகா/கிடி படைகளை ஜாக்கிரதை
யாக, கட்டி வந்தீரா யா?'

சாம்பகா: 'சாமி/எல்லோரையும், ஜாக்கிரதை யாக
கட்டி வந்தேன்.'

ச.சாமி: 'சரி, நல்லது! எல்லோரையும் சிவரவர
ஸ்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, சீக்கிரம், வா!
எல்லோரையும்,
என்றார். சாம்பகா நல்லது என்று அனுப்பி
விட்டு அரண்மனைக்கு வந்து சென்றார்.

ச.சாமி: 'சாம்பகா/கிளிக்கையை, அந்தக் கல்லின்மேல்
கொண்டு வந்து வை, என்றார். சாம்பகா
அப்படியே கொண்டு வந்து வைத்தான்.

~~ச.சாமி~~ 'அண்ணா/நீங்கள், அந்தக் கிளையை கொண்டு
போய் பிள்ளையார் கோவிலில் வைத்து,
தூண்களை ரிஜனித்து, பூஜை செய்து கொண்
டு வந்து, பர்வதியாஸின் கீடு விளக்கீதுரை
முன், மேலே தூக்கி, கட்டி விடுங்கள்,
பெரியண்ணா சாமி 'அப்படியே, நல்லது!
என்று, கிளையை பிள்ளையார் கோவிலுக்கு
கொண்டு போய் தூண்களை ரிஜனித்து,

புறஜ் விசய்து கொண^{ண்}டு வந்து, சீடு வினிக்
தூரி முன் தூக்கம் யோது, பர்வதியா
பூமி வந்து, சிண்ணரை கட்டிப் பிடித்து
க் கொண்டு 'அண்ணா! வந்து சேர்ந்துள்ளா?

சாமீ
மனம்) 216
பின்னாள்.

தீயம், சூங்கமே/சுகமாக வந்து சேர்ந்
தேயம் விந்து, பர்வதியாளை வாரி எடுத்
து, மண் புகழைக் குத்துமிட்டு,
கட்டி எடுத்து, கொள்ளி குத்தும்
சூந்தாரர்கள். பிடித்து, சாமீ திருவடும்
குளிக் கு விட்டு, சாமியிட்டு தூய்மும்
யோட்டுக் கொண்டு, மாயவரையும்
சிதைத்து, சீவரும் பகடை விளையா
டினார்கள். அப்போது, மாயவர்
திண்ணண்ண சாமீக்கு 12 விவங்குகளை
யும், பூட்டி விட்டார்.

பாட்டு

" சிம்படியே நவ்விதன்முதிர்
சிம்மட்டுன நடக்குதுயார்.
நாவிவாடு நாள் யாது தொடுநாள்
கிளி நடக்குதுயார் நவ்யடுவம்."

சிப்போது, சீருவினித்தூர் சூன், கிள்.

பாட்டு

கிள்.

"மூடமேறி கைவதுயார் கியின் யோடுவ பாடுதுயார்

கூடமேறி கைவதுயார்கள்

தூரவெடுத்து கைவதுயார்,

~~கூடு~~ ^{கூடு} கிள் என்று சொல்லி பெண்கிள்

தெய்வங்கி கவி பாடுதுயார்.

நின்னூனே என்று சொல்லிகிள்

நயின கவி பாடுதுயார்.

அக்கா அக்கா என்று சொல்லி

கிள் அதுங்கிர்சூமாய் பாடுதுயார்."

யொன்னி வள நாடில், அம்படி திருக்கும்
யோது.

வீரப்பூர் சிதன்று அண்கிள், வீரதுங்கா
பகிளினியின் கோட்டைமேல் உட்கார்ந்து,

அடுத்து சிந்நொம்,

பாட்டு

அண்கிள்.

"பெண் சாதுய சிதன்று பெடுத்து

அத்துது சிதன்று பெடுத்து

யோயிட்டான காராளன்

யொன்னி வள நாட்டுக்கு அங்கு நாட்டுக்கு.

கண்டு சிதன்று யோடாமல் நான் யோடாமல்

சிகண்டு சிதன்று யோடாமல் டேனே

அக்கா யோடாமல் டேனே."